

Х А Л И Л Ъ (весело.)

Аферимъ, кйпоолу. (на заптията.) Иди и ми докарай тука Танча. (Заптията става, покланя са и отива.)

Н Е Й К О.

Танчо е сиромахъ, той ще са склони. Още е джлжанъ и на царщината. Ти само като му кажешъ, че ще го пуснешъ, той ще са зарадва и ще са сжгласи.

Х А Л И Л Ъ. (който си засуква мустаките и си глади брадата.)

Истина ли казвашъ, Нейко-чорбаджи?

Н Е Й К О. (утвърдително.)

Истина, ефендимъ. Азъ тжй мисля.

ЯВЛЕНИЕ Ш.

ПРЕЖНИТЕ, ЗАПТИЯТА И ТАНЧО.

Х А Л И Л Ъ.

Танчо, ето вече цѣли три мѣсеца, какъ стоишъ ти затворенъ въ тжмницата и чакашъ милость. Азъ искамъ да та освобода, защото затворениятъ човѣкъ не е полезенъ нито за себѣ си, нито за друго. Защо да лѣжишъ въ тжмницата?